

HVALEŽNI MEDVED

Narava se je zagrinjala v jesenske barve. Po njivah in v sadovnjakih so že pobirali sadove pridnih rok kmetov in dobre zemlje. Oče je šel v gozd, da pripravi drva za svojo družino. Mama pa je postavila zibelko, v kateri je mirno spal mali sinko, na sonce. Sedla je zraven, pletla toplo jopico in tiho popevala svojemu detetu:

»Aja tutaja, sinek, zaspi,

sonček na nebu zate bedi.

Aja tutaja, sinek zaspi,
zvezdica zlata zate bedi.«

Nenadoma zašumi v grmovju ob robu gozda in razmaknejo se veje. Mamica odreveni od groze, pesem ji zastane na ustih – na jasi stoji velik rjav medved. Strašno ji je začelo razbijati srce v prsih. S tresočimi rokami je segla v zibelko in